

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 20. srpna 2015 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Marie Markové a přísedících Ing. Evy Dohnalové a Petra Dulovce **t a k t o** :

obžalovaní

1) J. A.

nar. [redacted] v [redacted], trvale bytem [redacted], nyní ve vazbě Městského soudu v Praze, ve Vazební věznici Praha – Pankrác,

2) J. V.

nar. [redacted] v [redacted], trvale bytem [redacted], nyní ve vazbě Městského soudu v Praze, ve Vazební věznici Praha – Pankrác,

3) R. O.

nar. [redacted] ve Slovenské republice, státní příslušník Slovenské republiky, trvale bytem [redacted], nyní ve vazbě Městského soudu v Praze, ve Vazební věznici Praha – Ruzyně, označený jako spolupracující obviněný podle § 178a tr. řádu

4) T. H.

nar. [redacted] v [redacted], trvale bytem [redacted], nyní ve vazbě Městského soudu v Praze, ve Vazební věznici Praha – Pankrác,

5) T [REDACTED] M [REDACTED]

nar. [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], současně bytem [REDACTED] – [REDACTED],

jsou vinní že,

1) všichni obžalovaní společně :

po předchozí domluvě, vzájemném rozdělení úkolů a naplánování loupežného přepadení rodinného domu Ing. J. V. [REDACTED], Ph.D., nar. [REDACTED] v [REDACTED]. [REDACTED], v úmyslu získat finanční hotovost i za použití pohrůzek násilí a použití násilí proti přítomným osobám, na popud obžalovaného J. A. [REDACTED] si obstarali odznaky Policie České republiky, kovová a látková pouta, lepící pásku za účelem svázání oběti, začerněné brýle, chemický přípravek zn. Savo za účelem zakrytí pachových stop, 5 kusů mobilních telefonů a 5 kusů SIM karet za účelem vzájemné komunikace při páchání činu, kukly, čelové svítilny, chemická světla, oblečení a takto vybavení, po předchozím lživém telefonickém kontaktu s J. V. [REDACTED], kdy mu jeden z obžalovaných sdělil, že se za ním dostaví policisté z PČR Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu, dne 10.10.2013 v odpoledních hodinách přijel k rodinnému domu obžalovaný T. M. [REDACTED], který ve vozidle tov. značky Audi A6, RZ [REDACTED], sledoval rodinný dům v ulici [REDACTED]. [REDACTED], aby zjistil denní režim obyvatel domu a hlídal okolí domu a po útoku odvezl obžalované R. O. [REDACTED] a T. H. [REDACTED] a zajistil spálení oblečení a dalších věcí použitých při činu, přičemž ve smyslu předchozích dohod v době kolem 20.30 hodin přijeli osobním motorovým vozidlem tov. značky Škoda Superb, RZ [REDACTED], k předmětnému rodinnému domu obžalovaní J. A. [REDACTED], J. V. [REDACTED], R. O. [REDACTED], T. H. [REDACTED], kdy obžalovaní J. A. [REDACTED] a J. V. [REDACTED] čekali ve vozidle, obžalovaní R. O. [REDACTED] a T. H. [REDACTED], kteří se vydávali za policisty, zazvonili u vchodových dveří rodinného domu a bezprostředně poté, co je J. V. [REDACTED] pustil do domu v domnění, že se jedná o policisty, jej srazili na zem, spoutali mu ruce za zády kovovými pouty, zalepili mu ústa lepící páskou, nasadili začerněné neprůhledné brýle za účelem dezorientace a drželi při zemi, poté jeho přítomnou tehdejší přítelkyni Ing. M. V. [REDACTED], roz. E. [REDACTED], nar. [REDACTED], která byla těhotná, a která jednání přihlížela, spoutali ruce za zády donesenými pouty, zavázali oči šálou a odvedli do prvního patra domu, do pokoje, kde ji obžalovaný T. H. [REDACTED] hlídal, poté telefonicky vyrozuměli obžalované J. A. [REDACTED] a J. V. [REDACTED], že poškození jsou zpacifikováni a mohou také vejít do domu, přičemž poté, co oba jmenovaní obžalovaní vešli do domu, pod pohrůžkou fyzické likvidace přiměli poškozeného k nakreslení plánu provozovny jeho společnosti [REDACTED], k vydání klíčů od firmy a trezoru této společnosti, sdělení PIN kódu k firemní platební kartě MC BUSINESS č. 5473602170099758, které se zmocnili, kdy obžalovaní J. A. [REDACTED] a J. V. [REDACTED] odjeli nejprve k bankomatu České spořitelny v Praze 10, nám. Přátelství 1518 a KB, a.s. v Praze 4, Opatovická 964/186, kde provedli celkem sedm neoprávněných výběrů peněz

hotovosti, každý ve výši 40 000 Kč, dále odcizili z trezoru společnosti [REDACTED] finanční hotovost ve výši nejméně 500 000 Kč, z majetku poškozeného J. V. [REDACTED], a poté se vrátili k domu poškozeného, kde předali obžalovanému T. M. [REDACTED] klíče od firmy a platební kartu a z místa odešli, obžalovaný M. [REDACTED] tyto věci předal obžalovanému O. [REDACTED], který mezi tím dům společně s obžalovaným H. [REDACTED] prohlédali a odcizili finanční hotovost ve výši nejméně 5 000 Kč, 50 Euro, dámské hodiny v hodnotě nejméně 5 880 Kč, sadu šperků zn. Swarovski, série Circle, zahrnující náhrdelník v hodnotě 1 372 Kč, náramek v hodnotě 2 250 Kč, náušnice v hodnotě 1 494 Kč, dámské hodinky zn. Storm, typ Calico Violet, v hodnotě 1 800 Kč, zásobník ČZ ráže 7,65 v hodnotě 500 Kč, zásobník ČZ ráže 6,35 v hodnotě 450 Kč, 8 ks nábojů ráže 7,65 v hodnotě 40 Kč, 6 ks nábojů ráže 6,35 v hodnotě 36 Kč, monitorovací kamerový systém v hodnotě 25 000 Kč, následně přiměli za použití hrozby zbraní poškozeného J. V. [REDACTED] spolknout lék na spaní, dům vystříkali chemickým přípravkem zn. Savo a společně s obžalovaným T. M. [REDACTED] odjeli z místa činu osobním vozidlem tov. značky Škoda Rapid, RZ [REDACTED] do kanceláře společnosti [REDACTED], kde se setkali s obžalovanými J. A. [REDACTED] a J. V. [REDACTED] a kde si rozdělili odcizenou peněžní hotovost a poté obžalovaní A. [REDACTED] a V. [REDACTED] odjeli zahodit mobilní telefony a odcizené šperky do řeky Vltavy, ostatní obžalovaní odjeli na místo vybrané obžalovaným M. [REDACTED] spálit oblečení a další věci použité při loupežném přepadení a tímto jednáním způsobili společnosti [REDACTED] provozovna [REDACTED] škodu ve výši 280 000 Kč, Ing. M. V. [REDACTED] a Ing. J. V. [REDACTED] škodu ve výši nejméně 45 098,50 Kč a Ing. J. V. [REDACTED] škodu ve výši nejméně 500 000 Kč, tedy celkovou škodu ve výši nejméně 825 098,50 Kč,

t e d y :

jednak proti jinému užili násilí a pohrůžky bezprostředního násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci, spáchali čin jako členové organizované skupiny a způsobili takovým činem značnou škodu,

jednak sobě bez souhlasu oprávněného držitele opatřili nepřenositelnou platební kartu identifikovatelnou podle jména nebo čísla a spáchali čin jako členové organizované skupiny,

jednak společným jednáním neoprávněně vnikli do obydlí jiného a neoprávněně tam setrvali a při činu užili násilí a pohrůžky bezprostředního násilí a takový čin spáchali nejméně se dvěma osobami,

2) obžalovaný T. H. [REDACTED] sám :

v přesně nezjištěné době od 13.00 hodin dne 18. 8. 2014 do 11.30 hodin dne 20. 8. 2014, v klubu [REDACTED], kde byl brigádně zaměstnán jako obsluha kantýny, odcizil obsah koženkové kasírtašky, tržbu a peněžní hotovost v celkové výši 6 585 Kč, dále svazek čtyř klíčů od předmětné provozovny v hodnotě 350 Kč, z provozovny

odešel a odcizenou peněžní částku použil pro svoji potřebu, klíče nevrátil, čímž způsobil majitelce provozovny S [REDAKCE] Z [REDAKCE], nar. [REDAKCE] škodu v celkové výši 6 935 Kč,

t e d y :

přisvojil si cizí věc, která mu byla svěřena a způsobil takovým činem škodu nikoli nepatrnou

č í m ž s p á c h a l i

Ad 1) rozsudku všichni obžalovaní:

zvláště závažný zločin loupeže podle § 173 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. c) trestního zákoníku v jednočinném souběhu se zločinem neoprávněné opatření a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1, odst. 4 písm. a) trestního zákoníku a v jednočinném souběhu přečinem porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, spáchaného ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku.

Ad 2) rozsudku obžalovaný T [REDAKCE] H [REDAKCE] sám :

přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1 trestního zákoníku.

a o d s u z u j í s e

J [REDAKCE] A [REDAKCE]

podle § 173 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku k úhrnnému a souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **7 (sedmi) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se obžalovaný pro účely trestu zařazuje do věznice s **ostrahou**.

Současně se tímto výrokem o trestu **ruší výrok o trestu** z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 4, ze dne 31. ledna 2014, který nabyl právní moci dne 4. března 2014, sp. zn. 2 T 19/2014, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

J [REDAKCE] V [REDAKCE]

podle § 173 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku k úhrnnému a souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **6 (šesti) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se obžalovaný pro účely trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Současně se tímto výrokem o trestu **ruší výrok o trestu** z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 4, ze dne 31. ledna 2014, který nabyl právní moci dne 4. března 2014, sp. zn. 2 T 19/2014, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

R. O

podle § 173 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1, § 58 odst. 4 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **4 (čtyř) let**.

Podle § 56 odst. 3 trestního zákoníku se obžalovaný pro účely trestu zařazuje do věznice **s dozorem**.

T. H

podle § 173 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **5 (pět) let**.

Podle § 56 odst. 3 trestního zákoníku se obžalovaný pro účely trestu zařazuje do věznice **s dozorem**.

T. M

podle § 173 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **5 (pět) let**.

Podle § 56 odst. 3 trestního zákoníku se obžalovaný pro účely trestu zařazuje do věznice **s dozorem**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou obžalovaní povinni společně nahradit poškozeným:

České pojišťovně a.s., se sídlem Purkyňova 2845/101, Brno, škodu ve výši 19 000 Kč.

[redacted], škodu ve výši 280 000 Kč,

manželům Ing. M. V. nar. **[redacted]** a Ing. J. V. nar. **[redacted]**, oba bytem **[redacted]**, škodu ve výši 45 098,50 Kč,

Ing. M. V. nar. **[redacted]**, bytem **[redacted]**, nemajetkovou újmu ve výši 75 000 Kč,

Ing. J. V., nar. , bytem , nemajetkovou újmu ve výši 50 000 Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená společnost , poškozená Ing. M. V., nar. , bytem , poškozený Ing. J. V., nar. , bytem odkazují se zbytkem nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Po provedení důkazů v hlavním líčení a jejich hodnocení, dospěl soud ke skutkovým a právním závěrům ve výroku rozsudku uvedeným. Bylo zjištěno, že obžalovaní dne 10.10.2013, po předchozí domluvě, vzájemném rozdělení úkolů a naplánování loupežného přepadení, pod záminkou, že jsou policisty R. O. a T. H., vnikli do rodinného domu Ing. J. V., kde se v té době zdržovala jeho tehdejší přítelkyně, nyní manželka Ing. M. V., roz. E., která byla těhotná. Oba poškozené spoutali a do domu přivolali obžalované J. A. a J. V., zatím co obžalovaný T. M., který je na místo přivezl a dům hlídal. Obžalovaní A. a V. poté donutili Ing. V. pod pohrůžkou fyzické likvidace k nakreslení plánu provozovny jeho společnosti , k vydání klíčů od firmy a trezoru společnosti, sdělení PIN kódu k firemní platební kartě a z karty, ze dvou bankomatů vybrali celkem 280 000 Kč a z trezoru společnosti odcizili hotovost nejméně 500 000 Kč, patřící Ing. V. Obžalovaní A. a V. se poté vrátili k domu poškozeného, prostřednictvím obžalovaného M. vrátili klíče od firmy a platební kartu, mezitím obžalovaní O. a H. dům prohledali a odcizili zde finanční hotovost a věci uvedené ve výroku rozsudku. Následně přiměli za použití hrozby zbraní poškozeného Ing. V. spolknout lék na spaní, dům vystříkali Savem a společně s obžalovaným M. odjeli do kanceláře společnosti , kde se setkali s obžalovanými A. a V. a kde si rozdělili odcizené peníze. Poté odcizené věci a věci užitě při loupeži odhodili a zničili.

V hlavním líčení bylo dále zjištěno, že obžalovaný T. H., v přesně nezjištěné době od 13.00 hodin dne 18. 8. 2014 do 11.30 hodin dne 20. 8. 2014, v klubu jako brigádník v kantýně, odcizil obsah kasírtašky, tržbu a peněžní hotovost, celkem 6 585 Kč a svazek čtyř klíčů od provozovny v hodnotě 350 Kč, ke škodě majitelky provozovny S. Z.

Obžalovaní skutek ad 1) rozsudku doznali, jak bude uvedeno dále, postupně, s některými drobnými odchylkami od popisu skutku v obžalobě. Všichni shodně uvedli, že spáchání skutku litují a poškozeným se omluvili.

Obžalovaný J. A. v přípravném řízení vypovídal dne 16.9. 2014 a spáchání skutku popřel. Doznal, že zná všechny spoluobviněné, V. je jeho společníkem ve společnosti, H. a O. u něho pracovali a M. je kamarád. Vypověděl, že H. a O. ve společnosti kradli peníze, proto je s V. vyhodili. O. mu dluží půl milionu korun, platil za něj dluhy u lichvářů, popřel, že by znal poškozeného V.

U hlavního líčení skutek doznal a kromě omluvy uvedl, že ze svých úspor chce poškozeným zaslat peníze na úhradu škody.

K samotnému skutku vypověděl, že na jaře 2013 dostali s V. typ na podnikatele, který měl mít finanční prostředky, pocházející z nelegální činnosti, které by mohli ukrást. Původní nápad vloupat se do firemního trezoru, zamítli, když zjistili, že v domě firmy by měl být hlídač a spějí zde dělníci. On sám v té době měl svoje finanční prostředky, ale V. jej nabádal, aby se o krádež pokusili a říkal, že on (A.) dává více peněz do firmy a „J. říkal, nějak to vymyslíme, uděláme to a budu mít teďka peníze i já“. Obžalovaný dále uváděl, že vymýšleli jak skutek provést, zjistili, že by potřebovali někoho dalšího a oslovili O., před kterým se již o věci bavili a ani se to nesnažili před ním tajit. O. souhlasil, protože v té době A. a V. dlužil peníze a dlužil i jinde, takže by mohl zaplatit dluhy a „fungovat normálně dál“. Zvažovali vloupání do domu poškozeného v době, kdy bude spát, obžalovaný zdůraznil, aby co nejvíce omezili násilí, což si řekli již na začátku. O. navrhl přibrat H., protože nevěděli jak se do domu vloupat a H. „by mohl o tom něco vědět“. A. a V. napadlo, že by ještě mohli oslovit M., za kterým šel A. Obžalovaný A. dále vypovídal, že M. souhlasil s tím, že nechce jít dovnitř domu. Také M. si v té době od něj půjčoval peníze, tak říkal, že by je „z toho zaplatil“. Sešli se v kanceláři firmy, každý měl nějaký nápad, návrh, psali si to na tabuli, rozebírali všechny možné situace. Každého napadlo něco jiného. O., že by se stopy vevnitř mohly zlikvidovat Savem, M., že by věci mohli spálit, že ví i kde. O. navrhl, aby poškození po jejich odchodu nemohli hned zavolat policii, uspat je prášky, které sežene. On s V. a s O. jeli do Holešovické tržnice nakoupit oblečení, on s O. nebo V. s O. jeli nakoupit do Edenu telefony na jednorázové použití. Následně se dvakrát pokusili do domu vloupat. M. vyjel první, aby hlídal, ostatní přijeli asi v jednu hodinu v noci, avšak poškozený se vzbudil, takže utekli. Odjeli na benzinovou stanici k MaC Donaldu na D1, tam probrali, proč to nevyšlo a shodli se, že to zkusí za pár dní znovu. Ani druhý pokus nevyšel, tak přemýšleli, jak se dostat do domu tak, aby je tam poškozený „sám pozval“. Měli dvě atrapy policejních odznaků, tak si řekli, že by mohli zkusit jít tam jako policisté. Vymysleli, že M. bude hlídat venku, O. s H. půjdou dovnitř jako policisté, poškozeného spoutají a pak do domu přijde on s V. V den, kdy se rozhodli, že loupež provedou, se sešli všichni v kanceláři, probrali postup a M. vyjel před ostatními asi o tři hodiny dříve na místo. V Průhonicích zavolal M. poškozenému jako policista, potom zavolal jemu, že schůzka je domluvená na osmou hodinu a hlídal před domem. Oni vyjeli asi v sedm hodin z kanceláře, přijeli na místo, O. s H. šli dovnitř a on s V. čekali asi pět kilometrů dále, až jim zavolají. Jak to probíhalo vevnitř, obžalovaný neví. Když jim O. nebo H. zavolali, že je všechno v pořádku, že poškozený je spoutaný, přičemž s tím, že tam bude i žena poškozeného, úplně nepočítali, takže „improvizovali“, což obžalovaný A. přirovnal výcviku v armádě, kdy všechny úkoly plnil tak, aby bylo dosaženo maximálního efektu za použití minimální síly, a nepřemýšlel nad tím, že páchají nějaký trestný čin. Vešel s V. do domu, kde bylo zhasnuto, měli kukly, poškozenou odvedli nahoru do místnosti, kde ji hlídali O. nebo H. On s V. byli dole u poškozeného, který jim řekl, „jdete

si pro peníze, moc peněz nemám, dám vám je“, strachoval se o přítelkyni, řekl jim, že je těhotná. Oni poté vyhověli každému jejímu přání. Poškozený jim sám řekl, kde má peníze, PIN kód ke kartě i kde má kartu. Bylo vidět, že jediné co poškozený chce, bylo jim dát vše, pro co přišli a oni sami řekli, že přišli pro peníze. S V. odvedli poškozeného nahoru do koupelny, kde jim nakreslil plánec firmy, aby věděli, kam jít pro klíč od místnosti s trezorem. Zeptali se ho, kde má záznamy ke kamerám a řekli to H. a O. S V. odjeli autem vybrat peníze k bankomatu. Peníze vybíral on, V. čekal v autě a odjeli do firmy. Asi 400 metrů od firmy zaparkovali, V. zůstal v autě, on šel do firmy, vypnul alarm tak, jak mu poškozený řekl, odemkl, vešel dovnitř, vzal klíč od místnosti s trezorem, odemkl ji i trezor klíči, které mu dal poškozený. Z trezoru vzal z papírové krabičky štos pětitisícových bankovek, všechno zamkl a odešel do auta. S V. odjeli k domu poškozeného, lihem se snažili zamaskovat stopy na kartě a klíčích a oboje předali M., aby to dal těm dvěma vevnitř. Obžalovaný uvedl, že tak se s poškozeným domluvili, že mu vrátí klíče i karty, aby s tím neměl problém. Stejně tak se poškozený bál, aby mu nevzali pistoli, že by s tím měl problém. Pistoli nechali v přízemí v pokoji. S V. odjeli do kanceláře počkat na ostatní. Po jejich příjezdu dali „na hromadu peníze“ a rozdělili je tak, že H., M., O. měli po 80 tisících, on a V. každý 100 tis. Kč. H. a O. jim ze svých podílů vraceli části peněz, které jim dlužili, O. jemu dal asi 10 nebo 15 tis. Kč, stejně tak H., nějaké peníze vraceli V. Věci, které použili při loupeži, dali do černých pytlů, H., M. a O. je jeli zlikvidovat, on s V. vzali šperky, které bez dohody vzali O. nebo H., telefony, záznamové zařízení, odjeli nejdříve na Výtoň pod železniční most, tam vyhodili záznamové zařízení a směrem k Bráníku vyhazovali telefony a šperky. O věci více nemluvili.

K dotazům obžalovaný uvedl, že byli přesvědčeni, že poškozený je ozbrojený, měli je proto z důvodu jejich ochrany. Zbraň měl poškozený u sebe, když ho O. a H. poutali, po jeho příchodu do domu ležela na zemi a V. potom našel pistoli druhou. Jediný z nich, kdo měl legálně drženou zbraň, byl V., ale ten ji s sebou neměl, nikdo z nich u sebe žádnou zbraň neměl, ani nůž, ani teleskopický obušek, nechtěli žádné násilí. Obžalovaný tvrdil, že v trezoru nebylo ani 200 tis. Kč, bylo tam asi 160 tisíc a v domě vzaly asi 50 euro a asi 6 nebo 7 tis. Kč. Padělané odznaky policie si s V. opatřili dříve a použili je při spáchání skutku, za který byli odsouzeni. Předchozích dvou pokusů o vloupání se účastnili všichni.

Obžalovaný vypověděl, že typ na poškozeného dostali s V. společně od člověka, kterého nechce jmenovat. Policejní pouta, která byla použita, měl V. Během plánování loupeže nikdo nenavrhl odstoupit od plánu, všichni se chtěli účastnit, všichni to chtěli udělat. Kdo bude co dělat, vyplynulo ze situace, věděli, že M. dovnitř do domu nechce. Poškozenému nevyhrožoval, ani nebyl důvod, protože poškozený sám řekl, co chtěli, co se dělo v domě potom, co on odešel, neví. Telefonní číslo na poškozeného získali z internetu, věděli, že firma poškozeného se zabývá ekologickou likvidací odpadů. bylo jim řečeno, že určitou ekologickou likvidací, kterou má nařízenou, nedělá, což byla zásadní informace pro jejich rozhodnutí. Domnívali se, že když poškozenému sáhnou na peníze pocházející z trestné činnosti, tak poškozený to neoznámí. Obžalovaný A. uvedl, že od 10. dubna 2014 je stíhán Útvarem pro odhalování korupce a finanční kriminality pro legalizaci výnosů z trestné činnosti.

Obžalovaný J. V. v přípravném řízení dne 16.9. 2014 a u hlavního řízení spáchání skutku doznal. Před soudem vypověděl, že asi půl roku před prvním neúspěšným pokusem o

vloupání za ním přišel J. A. s tím, že má informace o bohatém podnikateli a aby mu pomohl vykrást jeho firmu a byt. Nějakou dobu o tom hovořili. Nejdříve se pokusili do domu vniknout přes francouzská okna ze zahrady, kde chtěli poškozeného spoutat a získat informace, kde má trezor a PIN ke kartám. První pokus nevyšel, protože se někdo v domě vzbudil. Zda v tomto případě byl s nimi i M., si nepamatuje. O týden později se pokusili podle stejného plánu provést vloupání stejně, opět neúspěšně. Zastavili se v Půhonicích u MaC Donaldu, diskutovali, že by „se ta akce měla zrušit, když už to dvakrát nevyšlo“. A. však řekl, že mu slíbili pomoci, takže už to nejde zrušit a že vymyslí jiný plán. Asi po dvou dnech přišel s tím, že vymyslel plán, že poškozenému zavolá, že jsou kriminalisté, kteří vyšetřují pokus o ukradení poškozeného luxusních vozidel a do domu se tak dostanou bez jakéhokoliv násilí. Pak poškozeného spoutají, vyberou trezor v domě, ve firmě, příp. bankomaty. Součástí dohody z jeho strany bylo, že se nikomu nic nesmí stát. „Akce“ proběhla během asi tři hodin, asi dvě hodiny, hodinu a půl strávili u poškozeného v domě, pak s A. odjeli do firmy, k bankomatům, vrátili M. klíče od firmy, dálkové ovládání od elektronického zabezpečovacího systému firmy, kreditní karty a odjeli. „Kluci zametli stopy v baráku, přijeli do firmy, tam si rozdělili podíl a rozešli se“.

K dotazům uvedl, že on poškozenému nevolal, nejspíš to byl A., kde získal telefonní číslo poškozeného, neví, buď z internetu nebo bylo součástí informací, které A. dostal na začátku. On sám v domě poškozeného částečně pomáhal prohledávat dům, chvílku hlídal poškozenou a mezi tím A. zjišťoval informace o přístupu do firmy, kde je trezor a kódy ke kreditním kartám od poškozeného V.. Neví, že by bylo použito nějaké hrubé násilí, ale u získávání informací nebyl. Již předem měli nějaké informace, že by v domě mohla být slečna, ale spíš nějaká krátkodobá známost, že Ing. V. byla těhotná, se dozvěděli, když jí odvedli nahoru do pokoje od ní.

M. ze začátku „do toho moc nechtěl jít“, pak se nechal přemluvit podobnými argumenty jako on, protože s A. a s M. se znají stejně dlouho, byli dobří přátelé. Úloha M. byla dle V. nejmenší, seděl venku v autě a hlídal. Asi dvě hodiny před tím, než tam přišli oni, hlídal v přistaveném autě, měl zjistit, jestli Ing. V. přijel sám nebo s někým a předat jim informace. Hlídal i nadále, zda se v okolí něco neděje. Měl jeden z mobilních telefonů, které koupili za účelem loupeže u sebe. A. mu pak předal klíče od firmy a kreditní karty, které M. odnesl do domu a poté odvezl O. a H. do firmy. Zařizoval s H. a s O. likvidaci použitých věcí při loupeži, on s A. byli vyhodit použité telefony, nějaký šroubovák nebo páčidlo a šperky do Vltavy a to nedaleko Mánesa a kousek od botelu Admirál. Kde skončilo monitorovací zařízení, neví. Ve firmě poškozeného byl A., on čekal v autě, A. říkal, že tam byly nějaké finance, ale že je nepočítal, on sám je neviděl. Poté, když přijeli do firmy, A. peníze vyndal, počítali je, bylo tam 500 až 600 tisíc dohromady a to jak z firmy, tak z bankomatu. M. dostal asi 80 tisíc, H. s O. asi 100 tisíc, on asi 110 nebo 120 tisíc, A. zbytek, což bylo asi 110, 120 tisíc. Kolik kdo dostane, rozhodl A., dělili se v podstatě rovným dílem, rozdily spočívaly v tom, že on platil nějaké věci, kupoval látková pouta, dva telefony, oblečení na sebe. To, že měl někdo 80 tisíc, někdo 100 tisíc, vzniklo po nějaké krátké diskuzi a všichni na to přistoupili.

Obžalovaný V. si již nevzpomíná, že měli policejní průkazy, neví, kdo je pořizoval, neví ani, že na místě byla nějaká střelná zbraň, nepamatuje si, kdo rozhodl o tom, že jako první do domu poškozeného půjdou O. a H.. Dům poškozeného prohledával on s

O [redacted] a chvilku, když on hlídal poškozenou tak i H [redacted]. Poškozenou hlídal většinou H [redacted] v patře. Během plánování loupeže navrhoval od plánu odstoupit on a M [redacted], zamítl to A [redacted]. V domě poškozeného byly dvě střelné zbraně, obě dvě tam nechali. Jednu našel on, byla to ČZ asi 75, tu měl poškozený v nějakém šuplíku a jednu, asi ČZ 27, měl u sebe v pouzdře.

Obžalovaný R [redacted] O [redacted] v přípravném řízení ve dnech 16.9.2014 a 15.12. 2014 podrobně skutek popsal a při fotorekognici označil jako spolupachatele J [redacted] A [redacted], T [redacted] H [redacted], J [redacted] V [redacted] a T [redacted] M [redacted].

U hlavního líčení k věci uvedl, že vše začalo v březnu nebo v dubnu 2013, kdy se sešel na Václavském náměstí s A [redacted], pak se k nim připojil V [redacted] a A [redacted] mu řekl, že má v plánu udělat loupežné přepadení v U [redacted]. Z počátku to nebral nijak vážně, ale přijal to. Koncem srpna začali plánovat, několikrát se sešli, aby se domluvili, jak vše provedou. Nejprve měli plán, že do domu poškozených vniknou v noci francouzskými dveřmi. Na místě byli všichni, avšak poškozeného vzbudili, tak odešli. Předtím nakoupili „potřebné věci“, rukavice, kukly, oblečení, chemická světla, Savo. Pokus o vloupání za týden, opět neúspěšně zopakovali. Sešli se a A [redacted] přišel s nápadem, že by do domu mohli jít jako policisté vyšetřovat vloupání, o které se oni sami pokusili. Dne 10.10. ráno poblíž domu poškozeného přistavili auto Audi, někdo ze spolupachatelů, obžalovaný O [redacted] neví kdo, zavolal poškozenému V [redacted] a domluvil schůzku na půl devátou večer. Do S [redacted] ulice přijeli A [redacted], V [redacted], H [redacted] a on černým Superbem s SPZ [redacted]. Obžalovaný dále vypověděl, že on s H [redacted] šli k domu poškozeného, zazvonili, pan V [redacted] je čekal. On nebo H [redacted] vyndali policejní odznak a požádali Ing. V [redacted], ať předloží občanský průkaz, což poškozený udělal. Oni mu sdělili, že ho zatýkají pro držení a obchodování s omamnými a psychotropními látkami. Obžalovaný dále uvedl, že „pan V [redacted] začal trochu zmatkovat, tak jsme po něm skočili, spoutali ho, dali mu na oči neprůhledné brýle, zalepili mu pusou“. Popsal, že Ing. V [redacted] dali šálu, která visela na věšáku přes oči a spoutali ji ruce textilními pouty před sebe. Už když jeli na místo, tak věděli, že je těhotná. V domě s H [redacted] zhasli, zatáhli žaluzie, natáhli si kukly a vyrozuměli A [redacted] s V [redacted], že mohou přijít do domu. On s H [redacted] odvedli paní V [redacted] do prvního patra, kde ji H [redacted] hlídal. A [redacted] s V [redacted] měli za úkol získat od poškozeného platební kartu, PIN kód a plán, jak se dostat do firmy, zjistit kde je trezor, kde jsou od něj klíče a jak funguje alarm. Poté, co jim vše pan V [redacted] řekl, A [redacted] s V [redacted] odjeli, on s H [redacted] pana V [redacted] odvedli do prvního patra k paní V [redacted], „protože pan V [redacted] se pořád ptal, kde je jeho manželka, tak mu chtěli ukázat, že jeho manželce opravdu nic není, že si přišli jen pro peníze“. Byli domluveni, že poškozeným dají prášek na spaní Stylnox, aby je zmátli. Prášek dali jen panu V [redacted] a protože on jej nechtěl polknout, tak mu jej on dal do úst a „zalil mu ho vodou“. Tvrzení v obžalobě, že současně měl střelnou zbraň, není pravda, nikdo z nich do domu se střelnou zbraní nešel. Paní V [redacted] chtěli dát jenom půlku prášku, protože byla těhotná, ona prášek nechtěla vzít, tak to tolerovali. H [redacted] nadále hlídal a on dům vystříkal přípravkem Savo, aby po nich nezůstaly žádné pachové stopy. Pak demontoval záznamové zařízení na půdě. Mezitím komunikovali s A [redacted] nebo s V [redacted], vše probíhalo podle plánu a když V [redacted] s A [redacted] vybrali peníze, dovezli zpátky platební kartu, ovladač od alarmu a klíče od firmy. Předali to M [redacted] a ten jemu. Věci nechal

v domě, poškození zůstali v prvním patře a jak byli domluveni s M██████████, ten na ně čekal na předem domluveném místě s autem Škoda Rapid bílé barvy. Odjeli do kanceláře firmy ██████████, kde už čekal A██████████ s V██████████ a obžalovaný uvedl – „rozdělili nám finanční hotovost“. Dohodli se, že šperky, hodinky, věci, které v domě vzali, vyhodí se záznamovým zařízením a telefony, což měli na starost A██████████ s V██████████, on, H██████████ a M██████████ měli jít spálit oblečení a ostatní věci. M██████████ jel Škodou Rapid, on za ním Mercedesem Vito RZ ██████████ a jeli do Řeporyj, do tunelu v nějakém lomu, který měl vytypovaný M██████████. Věci polili benzínem a spálili.

K dotazům obžalovaný O██████████ vypověděl, že on, M██████████ a H██████████ dostali po 80 tisících, pokud v přípravném řízení uváděl 100 tisíc, tak to nebylo přesné, ví, že to bylo 80 tis. Kč a z nich mu zůstalo 10 tis. Kč, něco dlužil A██████████, něco šlo na dluhy. Nepamatuje si, kolik dlužil A██████████, ví, že A██████████ za něj platil dluh jednomu lichváři 50 tis. Kč. Dodal, že tak to bylo domluvené a vše se dělalo kvůli tomu, že všichni byli nějakým způsobem A██████████ zavázání, „on si to uměl vždycky takhle šikovně udělat s tím, že vyrovnáme dluhy a bude to všechno v pořádku.

Stylnox obstaral on, mobilní telefony kupovali v obchodním centru Eden s A██████████ Oblečení, kukly a mobilní telefony platil pan A██████████ v hotovosti. Není si vědom toho, že by v domě poškozeného padaly nějaké výhrůžky, nebyl u toho, když A██████████ získával od pana V██████████ potřebné informace. Když poškozeného „zatýkali“, slovní výhrůžky nepoužil, jenom ho spoutal. Poškozený běžel směrem do obývacího pokoje, kde seděla jeho přítelkyně, on s H██████████ na něj skočili a spoutali ho a on mu prohledal kapsy a našel sítelnou zbraň, jakého typu neví a není mu známo, že by v domě našli více zbraní.

Obžalovaný se myslí, že poškozený věděl od začátku, že ho nejdou zatýkat pro nějakou drogovou činnost, a když přišel A██████████ a V██████████, pochopil úplně, o co jde. Než do domu přišli V██████████ s A██████████, poškozený s nimi komunikoval, křičel na svou přítelkyni, ať zavolá policisty z ██████████, ona odpověděla, ať neklade odpor, že to bude lepší a oni poškozenému zalepili ústa, takže více nemluvil.

Po loupeži se dále stýkali, akci hodnotili kladně, že ji zvládli. Loupež řídil A██████████. Kolik bylo celkem odcizeno, ví až ze spisu. A██████████ věděl dopředu, že paní V██████████ je těhotná, s její přítomností v domě počítali. O tom, že do domu jako první vstoupí on s H██████████, rozhodl A██████████, který také opatřil policejní odznaky.

Obžalovaný T██████████ H██████████ v přípravném řízení dne 16.9.2014 spáchání skutku popřel, dne 17.3. 2015 po seznámení se spisem požádal o doplnění své výpovědi a skutky ad 1,2 rozsudku doznal, shodně jako v řízení před soudem. Vypověděl, že asi čtrnáct dní, měsíc před spácháním skutku za ním přišel O██████████, že A██████████ shání někoho, kdo by se dokázal dostat do objektu a pustit ho dovnitř a řekl mu, že on sám do toho chce jít a hledá někoho, kdo by šel s ním. Souhlasil. Asi týden před loupeží činili dva pokusy o vloupání do objektu pana V██████████ oknem ze zahrady, byli však překvapeni panem V██████████. Poté přišel A██████████ s nápadem, že by se mohli představit jako policie, útvar organizovaného zločinu a že by telefonicky domluvil návštěvu. Domluvili se, že A██████████ to zařídí a ten den se sešli ve firmě. On dostal oblečení, odznak kriminální policie, látková pouta a svítilnu a s O██████████ odjeli před dům pana V██████████, ten jim přišel otevřít. Představili

se mu jako policisté z Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu, ukázali mu průkazy, on je pustil dál. Nechali si od něho ukázat občanský průkaz a řekli, že ho zatýkají, nasadili mu železná pouta a dali pásy přes oči. Ženu poškozeného spoutal látkovými pouty, převázal ji šálu kolem hlavy a odvedl do prvního patra s tím, že to je pro její bezpečnost a hlídal ji zde až do té doby, dokud nebyl vyzván, aby ji přivedl do vedlejší místnosti k panu V [REDAKCE]. Potom O [REDAKCE] dal panu V [REDAKCE] prášek na spaní a opustili objekt. Odjeli s M [REDAKCE] do firmy k A [REDAKCE], který zde čekal s V [REDAKCE] a bylo jim řečeno, že celkově ve firmě i na účtu získali 400 tis. Kč, což znamená pro každého 80 tisíc. On dlužil 20 tisíc A [REDAKCE], z toho důvodu „do toho šel, abych mu mohl vrátit dluh“, a těch 20 tisíc mu vrátil.

K dotazům obžalovaný vypověděl, že o organizaci akce se dozvěděl od A [REDAKCE], mohli se vyjádřit, ale nikdo žádné námítky neměl ani nechtěl odejít. Že v domě bude manželka poškozeného, nevěděl, o jejím těhotenství se dozvěděl, až na místě činu a poškozená to říkala až nahoře, když ji O [REDAKCE] chtěl dát prášky. Pro poškozeného měli připravené zaslepovací brýle, pro poškozenou je neměli, protože nepředpokládali, že tam bude. Když „zatýkali“ poškozeného, při nasazování pout ho srazili k zemi. Neví o nikom, že by užil násilí, kromě prášku na spaní nikoho k ničemu nenutili, žádné výhrůžky neslyšel a když do domu přišel A [REDAKCE] s V [REDAKCE], byl nahoře.

Než se vše začalo organizovat, tak neměl žádné informace o panu V [REDAKCE], bylo mu řečeno, že A [REDAKCE] má nějakého člověka, který mu doporučil pana V [REDAKCE] a že by A [REDAKCE] potřeboval pro někoho nějaké papíry, které jsou ve firmě pana V [REDAKCE], což mu řekl A [REDAKCE].

M [REDAKCE] je odvezl a hlídal před domem, společně poté pálili oblečení a jeli on a O [REDAKCE] na nějaké místo s M [REDAKCE] v Prokopském údolí. Co dělali A [REDAKCE] a V [REDAKCE], neví. Šperky viděl ve firmě, zůstali zde, když odcházel, kde skončili, tehdy netušil. Zabezpečovací zařízení odnášel O [REDAKCE], také skončilo ve firmě, kde ho viděl naposledy.

S poškozeným, A [REDAKCE] a s V [REDAKCE] v koupelně nebyl, dům neprohledával. Během hlídání paní V [REDAKCE] s ní komunikoval, snažil se ji uklidnit, aby se nebála. Ona si celou dobu myslela, že jsou opravdu od policie. Během hlídání se jednou střídal s V [REDAKCE], když šel paní V [REDAKCE] dolů pro čaj.

V přípravném řízení, před seznámením s výsledky vyšetřování, kdy již znal výpovědi spoluobžalovaných, se rozhodl změnit výpověď z důvodu svědomí. Předtím mu bylo řečeno A [REDAKCE], aby mlčel a on se bál, že kdyby promluvil, tak by se mu mohlo něco stát. Ví, že A [REDAKCE] vyhrožoval O [REDAKCE] ještě před zadržením a říkal, že není pro něho problém, aby nechal někoho zmizet a aby nedělali problémy. Slyšel od spoluvězňů, že A [REDAKCE] vzkázal O [REDAKCE], že za jeho výpověď ho nechá stáhnout z kůže. Nevím, že by někdo z nich měl nějakou zbraň.

Ke skutku 2. rozsudku obžalovaný uvedl, že z peněženky peníze odcizil, peněženka však byla jeho, peníze byly S [REDAKCE] Z [REDAKCE]. Peníze si „půjčil“ s tím, že je do druhého dne do rána vrátí, což se mu nepodařilo. Zpanikařil, a proto nezvedal telefon a už se do práce nedostavil. Klíče od práce si nechal u sebe, protože když odcházel, tak zamykal. Asi dva dny po tom mu volalo neznámé číslo, které zvedl, byl to bratr paní Z [REDAKCE] a on mu slíbil, že se za S [REDAKCE] Z [REDAKCE] dostaví, což neudělal.

Obžalovaný T. M. v přípravném řízení dne 16.9.2014 trestnou činnost popřel, dne 3.10.2014 se k trestné činnosti doznal, uvedl, že loupežné přepadení vymyslel A., přemluvil ho, aby jim pomohl. On hlídal dům z auta, pak odvezl O. a H. do firmy. Dorozumívali se mobilními telefony, oděvy spálili ve staré vápence na území Řeporyjí. U hlavního líčení vypověděl, že zhruba půl roku před loupeží za ním přijel A., jeho dlouholetý kamarád a přítel a řekl mu, že má typ na podnikatele, který by měl mít v sídle své firmy trezor s velkým množstvím hotovosti. Ptal se ho, co si o tom myslí, on odpověděl, že neví a považoval to „trošku“ za žert. Po čtyřech, pěti měsících přijel A. opět a zeptal se, zdali na celou věc nezměnil názor. On opět odpověděl negativně, ale pochopil, že A. poprvé nežertoval. Asi za týden na to přijel A. znovu a tentokrát ho o pomoc při přepadení požádal s tím, že sehnal skupinu lidí, kteří mu s tím pomohou. Mluvil o třech, čtyřech lidech a řekl, že se do věci chce zapojit i jejich společný kamarád V. On sám v té době dlužil A. peníze a A. mu kdykoliv přátelsky pomohl, takže se vůči němu cítil zavázán. Řekl, že nechce ohrozit jeho ani V. a připomněl mu, že kdykoliv v minulosti něco potřeboval, tak pomohl. A. popsal, co by chtěl udělat, on odmítl účastnit se vloupání do domu a čehokoliv, co se týkalo poškozených. Souhlasil s tím, že bude sedět venku v autě, dávat pozor a potom z místa činu odveze O. a H. Po nějaké době za ním A. přijel s O., V. a H. a jeli se podívat na rodinný dům poškozeného. A. jim ukázal, kde jsou na domě monitorovací systémy nebo kde jsou kamery. Zase po nějaké době volal A., že by se „měla uskutečnit akce“ a všichni společně jeli k domu poškozeného, kde se H. a A. pokusili vloupat francouzskými dveřmi do domu poškozeného. Byli vyrušeni, takže všichni odjeli do spol. , kde vyhodnotili to, co se událo, k žádnému závěru nedošli a on doufal, že tím bude celá záležitost uzavřena. Asi dva dny na to se ozval opět A. s tím, že má nový lepší plán a že by chtěl skutečně to vloupání uskutečnit. Prosil, aby ho A. vynechal, on řekl, že to nelze, že na něj spoléhá, nehledě na to, že už je se vším obeznámen. Jeho plán spočíval v tom, že O. a H. se budou vydávat za policisty, poškozený je pustí do domu, oni pak vpustí ostatní účastníky a jeho úkol bude spočívat v tom, že bude sedět před domem. Měl za úkol zatelefonovat nebo napsat SMS zprávu A. na telefon, který dostal od něj, že poškozený je doma a následně měl odvézt dva spoluobžalované.

Dopoledne ten den, kdy skutek spáchali, jeli s A. na Prahu 10, kde A. zaparkoval zelenou Audi A6 před dům poškozeného. Řekl mu, že z auta bude dům pozorovat a předal mu klíčky od vozu. Potom odjeli do spol. , kde čekal V. Mezi patnáctou až sedmnáctou hodinou obžalovaný odjel na Prahu 10 svou bílou Škodou Rapid. Zastavil se v Čestlicích v KFC, chtěl A. zavolat, že se na tom nechce podílet, ale nenašel odvahu. Po hodině a půl dojel na místo, asi 300 metrů od domu poškozeného, pěšky došel k Audi a začal pozorovat dům poškozeného. Poškozený přijel kolem 20 hod., chvilku na to mu zavolal na telefon, který on měl u sebe A. a ptal se, zda už je poškozený doma. Asi za dvacet minut přijel před dům černý Superb, z něho vystoupil O. a H. zazvonili u dveří, vyšel poškozený a vpustil je dovnitř. Za další půlhodinu do domu vstoupil A. a V. Co se dělo uvnitř, neví a i řekl A., že nechce vědět. A. ho ubezpečil, že se nikomu nic nestane, nikdo nebude fyzicky napaden a nikdo z těch, kteří se do domu dostanou, nebude mít u sebe žádné zbraně.

V [redacted] s A [redacted] odjeli černým Superbem a nějakou dobu byli pryč. Pak se vrátili, on od nich převzal klíče od domu a přes branku je podal O [redacted]. Za další půl hodinu dostal SMS od A [redacted], že má vyzvednout O [redacted] a H [redacted] na smluveném místě. On tedy zamkl Audi, odešel ke svému autu, odjel na smluvené místo, kde naložil H [redacted] a O [redacted], kteří u sebe měli černý kufrík. Odjeli do sídla spol. [redacted], kde všichni sundali ošacení, které měli na sobě, dali je do pytle a A [redacted] rozdělil peníze. Obžalovaný uvedl, že kolik finančních prostředků utržil nebo jaké byly podíly ostatních, neví, on dostal 70 tisíc. Následně po domluvě, kterou měli, zavedl O [redacted] a H [redacted] na místo nedaleko Řeporyjí, kde zlikvidovali oblečení.

K dotazům obžalovaný M [redacted] uvedl, že o odcizených špercích se dozvěděl až z usnesení policie, odznak policie ani záznamové zařízení z domu pana V [redacted] také neviděl. Je možné, že mu předával O [redacted] i platební kartu, ale to si už nevybavuje. Manželku poškozeného neviděl přicházet, nevěděl o její přítomnosti v domě, ani o jejím těhotenství. Nebylo mu vysvětleno, proč jeho podíl činil 70 tis. Kč, dostal je přímo od A [redacted], když tam ostatní nebyli a neviděl, když dostávali peníze oni.

Poté co byli obžalovaní seznámeni se svými výpověďmi u hlavního líčení, uvedli obžalovaní V [redacted] a H [redacted], že výpověď A [redacted] považují za účelovou a postavenou tak, aby doplnila jejich výpovědi a část jeho viny shodila na ně. Obžalovaný M [redacted] popřel, že by to byl on, kdo telefonoval Ing. V [redacted].

Obhájce obžalovaného A [redacted] doložil, že jeho klient odeslal částky 100 tisíc, 80 tisíc, 20 tisíc a 10.070 Kč na náhradu škody, z toho 30.070 Kč na osobní účet poškozeného za újmu, která byla způsobena poškozeným a částku 180 tisíc Kč na účet firmy, podle instrukcí zmocněnce poškozených.

Soud slyšel v hlavním líčení ad skutek 1 rozsudku oba poškozené.

Svědék Ing. J [redacted] V [redacted] Ph.D. vypověděl, že ve 2 hod. noci 1.10.2013 je probudili silné rány na sklo v přízemí domu v obývacím pokoji. Vzal si zbraň a šel dolů, nic nezjistil a tak událost vyhodnotil jako nepodstatnou. Dne 7.10., opět asi ve 2 hodiny v noci, rány slyšeli znovu. Podívali se na kamerový záznam domu a viděli jak „dva zloději“ přelezli plot na zahradě a šli k domu. Vyděsilo je to a událost druhý den šli ohlásit na policii v [redacted]. Udělali záznam na CD, kde byl zřejmý pohyb pachatelů, kukly, jeden měl pistoli v ruce, bylo vidět, jak přeskakují plot. Policie zjistila, že mají poškozené francouzské okno, jako odpáčené, páčením pachatelé dělali rámus, který je vzbudil. Následující dny se nic nedělo, až 10.10.2013 kolem 16 hod měl telefonát ze skrytého čísla, volající se představil jako policista, řekl, že si chce s ním promluvit, a že by ho chtěli navštívit ve večerních hodinách, že mají v tu dobu službu. Neměl žádné podezření, tak souhlasil, protože se domníval, že mu chtějí pomoci. že mu hrozí nějaká krádež nebo nějaké nebezpečí. Řekl manželce, že 10.10.2013 ve 20,30 hod přijdou policisté.

Když údajní policisté přišli, pustil je dovnitř, byli doma s manželkou. Muži ho okamžitě fyzicky napadli, svázali, „pořád hráli policisty“, čemuž z počátku věřil. Když však začali přitvrzovat, šlapat po něm, nasadili mu pouta, což bolelo a bylo nepříjemné, začal mít podezření. Chtěl zavolat na policii [redacted], ať prověří, zda se jedná skutečně o policejní

zásah, což již nemohl, neboť on i žena byli svázaní a „v podstatě paralyzovaní a hoši s nimi mohli dělat, co chtěli“. Přestože pachatelé stále tvrdili, že jsou z ÚOOZ, nevěřil jim, věděl, že se ničeho nedopustil, že s drogami nemá nic společného. Pachatelé ho drželi na zemi, dali mu černé brýle na oči a zalepili ústa. V tu dobu byli v domě dva muži, kteří pak telefonovali dalším, pořád „si hráli na policisty“, drželi ho v domnění, že jsou policisté. On sám byl v tu chvíli klidný, protože věděl, že se ničeho nedopustil, myslel, že to je omyl, který se vysvětlí. Až když přišli další dva, pochopil, že jde o loupežné přepadení, a že ho chtějí připravit o peníze. Mluvili o firemním trezoru, chtěli klíče, které jim odevzdal. Poškozený dodal, „když vám jde o život, nevíte co se děje, tak dáte všechno“. Popsal jim, kde klíče jsou, měl je doma v tašce. Dle poškozeného pachatelé věděli, kde má firmu, neboť z toho jak se pohyboval pachatel ve firmě a jak je zaznamenáno na kameře, suverénně si otevřel, odkódoval, došel do kanceláře pro klíč od místnosti s trezorem, přistoupil s batůžkem, k trezoru, dal si obsah trezoru do batůžku, zamknul a odešel. Pachatelé se o kamery ve firmě nezajímali, jen o kamery v domě a tak jim poškozený záznamové zařízení domu musel vydat, byl svázaný, takže jen jim řekl, kde je. Dále chtěli platební karty a PIN k platebním kartám, obojí jim vydal. Pak jeho i manželku drželi svázané se zavázanýma očima v ložnici na posteli. Stále byli pod kontrolou a mezi tím ti dva v domě posílali SMS zprávy, prohledávali byt a jeden z nich se neustále ptal, zda mají doma nějakou hotovost.

Již na počátku poškozený pachatelům řekl, že žena je těhotná, aby s ní zacházeli slušně, protože s ním zacházeli dost hrubě. Muži se k jeho ženě chovali slušně, protože ona nekladla žádný odpor. Dva muži, kteří byli ve firmě, se asi za 2 hodiny vrátili. Poškozený dovodil, „že akce proběhla dobře, instruoval je tak, aby proběhla co nejrychleji, aby se oni dostali z pout“. Pak ti, co byli v domě, zahlazovali stopy, stříkali savo, aby zahladili pachové stopy a donutili ho, aby spolkl prášky na spaní. Poškozený uvedl, že se ženou byli v ložnici a muž, který je tam hlídal, jim řekl, že až spolknou prášky na spaní, oni odejdou, že prášky nejsou žádný jed, jenom je uspí, aby měli dostatek času na odchod, a aby oni nevolali hned policii. Poškozený vypověděl, že se bránil, odmítal, ale musel se podvolit, protože „ten člověk“ na něj vytáhl pistoli a pod pohrůžkou zastřelení musel prášky polknout. Pistoli poškozený viděl, ukazoval mu ji, mluvil o ní, on měl pod brýlemi škvíru, brýle nebyly úplně těsné, viděl obrysy. On se pokusil prášek nespoknout, napoprvé se mu to podařilo, tajně ho vyplivl, avšak pachatel si toho všiml, donutil zapít dvě pilulky.

Ing. V [redacted] vypověděl, že v podstatě si pak nic nepamatuje, spal, neví, že se z ložnice dostal dolů. Manželka zavolala kamaráda z firmy, který přijel a policii zavolal až když zjistil, co se stalo. On sám jeho příjezd neregistroval.

Poškozený dále popsal situaci ve firmě. Do firmy je hlavní vchod s dveřmi, kde jsou zvonky a v nočních hodinách je vchod zamčený jenom na zámek, není tam kód. Kanceláře jsou všechny zakódované, nikoliv chodba, protože tou procházejí nájemníci. Trezor byl umístěn v samostatné místnosti, která je pod alarmem, alarm je na kód, odkódován je dálkovým ovladačem. Ovladač k alarmu pachatelům vydal a nakreslil jim plánec firmy v koupelně na vaně. V tu dobu neměl pouta za zády, ale před sebou, svázané jenom tkaničkou, takže mohl malovat se svázanými rukama.

K dotazům poškozený uvedl, že ve firmě bylo odcizeno cca půl milionu Kč, 520-550 tisíc Kč, neměl peníze přesně spočítané, ale ví, že tam bylo určitě půl milionu korun na nákup eur. V domě z peněženky, která byla v tašce, mu pachatelé vzali 10-20 tisíc Kč, peněženku nechali i s doklady na místě. Po přečtení výpověď svědka z přípravného řízení uvedl, že zbraň, kterou na něj mířili, nebyla jeho, měla velkou ráži, on má zbraně malé ráže. Pokud u hlavního líčení uvedl, že mu z peněženky bylo odcizeno asi 20 tisíc Kč a v přípr. řízení o tom nehovoří, „asi se na to zapomnělo“ a on si to vybavil až nyní, určitě měl v peněžence nejméně 10 tisíc Kč.

Finanční prostředky v trezoru byly vklad do firmy, měly být použity na nákup eur, byla to půjčka na koupi nákladního auta z Německa.

V přípravném řízení, ve výpovědi, kterou poškozený potvrdil, vypovídal o výhrůžkách při tzv. zatýkání – „že když peníze nedá, že ho rozcupují, rozházejí po lese, že vědí, v čem podniká a že odpady nelegálně likviduje“. Verbálně ho napadali slovy „zbohatlík, sráč“.

Na výzvu soudu poškozený předložil smlouvu o půjčce datovanou 4.10.2013, kterou mu M. E. půjčuje 500.000 Kč na dobu do 6.9.2018. Podpisy věřitelky ani dlužníka nejsou ověřeny. K dotazu Ing. J. V. zopakoval na co byly peníze určeny, uvedl, že to byly jeho, nikoliv firemní peníze. Auto kupovala firma na podzim r. 2013 za 60-70 tisíc eur. Smlouvu o půjčce podepsali v kanceláři , půjčené peníze byly z úspor Ing. E., přinesla je v hotovosti, k půjčce nejsou příjmové doklady.

Svědce Ing. M. V. v přípravném řízení a před soudem vypověděla shodně jako její manžel k loupeži z 10.10.2013. Dále popsala, opět shodně oba pokusy o vloupání do domu.

Dále uvedla, že v době příchodu pachatelů do domu seděla u stolu, byla přítomna, když pachatelé jejího muže, spoutali, násilně ho srazili k zemi, chovali se k němu velmi hrubě. Loktem ho tlačili k zemi, hrubě na něj pokřikovali. Jí svázali šňůrou za zády, uvázali šálu kolem obličeje a odvedli do patra. Odtud jen slyšela, jak se po domě pohybují další osoby, prohledávají dům a slyšela vzdáleně, jak mluví na manžela. V jednu chvíli vnímala, že ho odvedli do koupelny. Pak, po nějaké době, se sešli v ložnici, kde se je snažili uspat uspávacími prášky. Ona jim již dříve řekla, že je těhotná, tak jí uspávací prášky nebyly podány. Násilným způsobem se je však snažili dostat do manžela. Ona v tu chvíli měla pozvednutou šálu, takže to viděla. Poškozená uvedla, že neustále měli strach, jestli se jim něco nestane. Když dům utichl, tak se odvážili sejít s manželem dolů. Na manželovi se začal projevovat vliv prášků, musela mu pomáhat ze schodů, motal se, měl problém jít ze schodů. Z kuchyně telefonicky zablokoval platební karty, řekl jí, že vydal klíče k trezoru ve firmě. Svědkyně volala manželova syna, aby přijel, protože on přijet nemohl, zavolala kamaráda pana V., ten během pár minut přijel a na jeho popud byla volána policie, přestože manžel zpočátku říkal, že policii volat nesmějí, že mu to pachatelé nařídili. Měli strach hned policii volat, aby se ještě někdo nevrátil, nevěděli, zda je někdo nesleduje a báli se dalšího ohrožení.

Svědkyňe popsalá odcizené šperky a další ztráty a škody na věcech. Uvedla, že se k ní pachatelé chovalí tak, že jejím potřebám vyhověli.

Z lékařské zprávy MUDr. PhDr. P. Č., CSc. z FN Královské Vinohrady ze dne 11.10. 2013 (02.29 hodin) vyplývá, že u Ing.V. byl zjištěn stav po psychickém traumatu a doporučena kontrola u gynekologa z důvodu břišních bolestí.

Z lékařské zprávy ke zdravotnímu stavu Ing. V. bylo zjištěno, že byl přivezen RZS pro požití neznámé látky pod nátlakem při loupežném napadení.

Ze čtené výpovědi svědka R. N., prodavače v OC Tesco Eden v Praze 10 vyplynulo, že obsluhoval dva muže, kteří chtěli pět nejlevnějších telefonů sady Samsung. Přišlo mu to divné a pomyslel si, že to nemohou mít k legální činnosti. Při rekognici označil na 50% obžalovaného J. A. jako osobu, kterou viděl.

V přípravném řízení byla opatřena faxová zpráva potvrzující, že z platební karty, kterou vydal obžalovaným Ing. V., bylo dne 10.10.2013 provedeno sedm výběrů z bankomatu. Vždy byla vybrána částka 40 000,-Kč.

Ze znaleckého posudkem z oboru ekonomiky byla zjištěna hodnota odcizených šperků a hodinek. z odborných vyjádření z oboru ekonomiky hodnota odcizených zásobníků ČZ, nábojů a záznamového zařízení v částkách, které jsou uvedeny ve výroku rozsudku.

Při domovní prohlídce domu poškozeného Ing. V. byla nalezena 1 tableta léku, zadní kryt od telefonu zn. Samsung, 4 ks nedopalků cigaret a krabička od cigaret zn. Kent. Nalezené věci byly podrobeny odbornému zkoumání.

Z odborného vyjádření z oboru kynologie bylo zjištěno, že po aplikaci metody pachové identifikace byla potvrzena pachová shoda PVO obž. O. s pachovou stopou na plastové dóze se svazky klíčů v bytě poškozeného, pachová shoda PVO obž. M., s pachovou stopou na klíčích od trezoru, pachová shoda PVO obž. A. s pachovou stopou otevíracího mechanismu trezoru a pachová shoda PVO obž. H. s pachovou stopou z tašky poškozeného v komoře.

Z odborného vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví chemie vyplývá, že lék nalezený v bytě poškozeného, který mu byl podáván pachateli, je Stilnox, lék užívaný jako hypnotikum. Ve stopě číslo 15, zajištěné při domovní prohlídce domu poškozeného, ze stěru z monitoru počítače Lenovo byl zjištěn dezinfekční přípravek, patrně Savo.

Z úředního záznamu ze dne 30.9.2014 soud zjistil, že byla provedena potápěčská pátrací akce v řece Vltavě po věcech pocházejících z trestné činnosti. Při pátrání bylo nalezeno několik zájmových předmětů, byla pořízena jejich fotodokumentace. Následně bylo provedeno šetření v prodejně zn. Swarovski. Pracovnice prodejny dohledala prodejní doklad

ze dne 10.8.2013 a uvedla, že jejich společnost nikdy nevyrobí hodinky, které by si byly navzájem podobné a nalezené hodinky jsou jediné. K zajištěným úlomkům řetízku uvedla, že se jedná o část řetízku se série Circle, tedy o stejný řetízek, který zakoupila poškozená. Při rekognici Ing. V [REDAKCE] poznala hodinky zn. Storm, které byly nalezeny ve Vltavě.

Soud měl k dispozici fotodokumentaci z kamerového záznamu z budovy firmy [REDAKCE] ze dne 10.10. 2013. Na záznamu je vidět, že ve 23 hodin a 36 minut vchází pachatel do budovy, poté do kanceláře s trezorem, vychází z této kanceláře a zamyká vstupní dveře do objektu. Další fotodokumentace pochází z kamerového záznamu z bankomatu KB při neoprávněných výběrech z platební karty Ing. V [REDAKCE] dne 10.10. 2013.

Ke skutku 2 rozudku vypovídala svědkyně S [REDAKCE] Z [REDAKCE]. Uvedla, že podniká v oboru hostinské činnosti, v pronájmu má kantýnu na [REDAKCE] a když sháněla do kantýny brigádníka, ozval se jí T [REDAKCE] H [REDAKCE]. Pracoval u ní půl roku a vše bylo v pořádku. Dne 20.8.2014 přišla do práce a zjistila, že v kantýně nebylo uklizeno, zmizela kasírtaška a klíče od dveří do kuchyně a od hlavního vchodu do budovy. Telefonovala H [REDAKCE], ale ten telefon nezvedal. Následně s T [REDAKCE] H [REDAKCE] telefonicky mluvil její bratr, přiznal se, že kasírtašku a klíče odnesl, slíbil vše vrátit, ale nepřišel. Svědkyně uvedla, že byla odcizena tržba za dva dny, za pondělí a úterý ve výši 2 256 Kč a 1829 Kč a základ 2 500 Kč, který vždy v kasírtašce zůstává. U hlavního líčení svědkyně potvrdila výpověď obžalovaného H [REDAKCE], že kasírtaška byla jeho majetkem.

Svědčyní uváděné skutečnosti potvrdil ve své výpovědi v přípravném řízení její bratr J [REDAKCE] Z [REDAKCE], hodnota odcizených klíčů byla zjištěna z odborného vyjádření z oboru ekonomika.

Po zhodnocení shora popsaných důkazů soud konstatuje, že provedené důkazy korespondují doznání obžalovaných. V provedených důkazech není ani rozpor s popisem skutkového děje oběma poškozenými. Jedinou výjimkou z uvedeného tvrzení je skutečnost, zda obžalovaní na místo činu přišli se zbraní či nikoliv. Pochybnosti, které toto tvrzení obžaloby vyvolává, soud hodnotí ve prospěch obžalovaných, kteří shodně uvádějí, že s žádnou zbraní na místo činu nepřišli. Naopak, bylo prokázáno, a to nejen z výpovědí obžalovaných, ale i z výpovědi poškozeného Ing. V [REDAKCE], že poškozený měl v držení zbraň, obžalovaní dokonce popisují dvě pistole ČZ. Skutečnost, že soud nedospěl k závěru, že na místě činu nebyla žádná střelná zbraň, kterou by sem vnesli obžalovaní, nevylučuje další ve výroku rozsudku popsané zjištění, že v okamžiku, kdy obžalovaný O [REDAKCE] nutil poškozeného V [REDAKCE] spolknout prášek na spaní, v ruce zbraň držel. V tomto směru se soud opírá o výpověď poškozeného a vychází ze skutečnosti, že střelná zbraň, pistole z majetku poškozeného, v domě byla, byť poškozený ji popisuje jako zbraň jiné ráže, než jeho vlastní. V té souvislosti nelze přehlédnout okolnosti za jakých poškozený zbraň viděl, tedy pouze škvírou brýlí, které měl na očích. Na druhé straně soud neměl důvodu pochybovat o pravdivosti této části výpovědi poškozeného, která i co se týče popisu nátlaku na něj, aby spolknul lék, je shodná s výpovědí Ing. V [REDAKCE].

Další, dílčí rozpor mezi doznáním obžalovaných a výpovědí poškozeného Ing. V [REDAKCE] se týkal výše odcizené finanční hotovosti. Obžalovaní, v podstatě obžalovaný A [REDAKCE], od počátku namítali, že částka, kterou A [REDAKCE] z trezoru firmy Ing. V [REDAKCE] odcizil, nebyla částka, kterou uváděl poškozený, tedy nejméně 500 tisíc Kč. Poškozený na výzvu soudu

doložil smlouvu o půjčce, kterou mu jeho manželka Ing. V. [redacted] půjčuje ze svého osobního majetku částku 500 tisíc Kč. Přes námitky obhajoby soud tuto smlouvu akceptuje a při zjištění výše způsobené škody vychází z výpovědi Ing. V. [redacted], že z trezoru byla odcizena částka nejméně 500 tisíc Kč. Poškozený tuto částku uváděl od počátku tr. stíhání a pokud by soud výši způsobené škody opíral o výpovědi obžalovaných, jaké částky kdo z nich obdržel, nelze přehlédnout výpověď obž. V. [redacted], že částka, kterou si rozdělovali, byla částka 500-600 tisíc Kč. Obžalovaní O. [redacted], H. [redacted] a M. [redacted] vypovídají pouze o částkách, které obdrželi oni, o celkem dělené finanční hotovosti vypovídají pouze obžalovaní V. [redacted] a A. [redacted], který doznává částku 440 tisíc Kč. Pro rozhodnutí soudu o výši způsobené škody je podstatná ještě další skutečnost. Peníze z trezoru ve firmě vybíral pouze A. [redacted]. Nikdo jiný tuto částku neviděl, V. [redacted] jako další až v okamžiku, kdy v kanceláři jejich firmy ji A. [redacted] položil na stůl, takže nelze ani vyloučit, že z odcizené částky z firemního trezoru si obž. A. [redacted] nějaké peníze ponechal. Jedinou změnou, na níž má dopad shora citovaná smlouva o půjčce je skutečnost, že soud nemůže tuto odcizenou částku považovat za peníze firemní, tedy peníze z majetku společnosti [redacted], ale peníze z majetku poškozeného V. [redacted]. Soud při svém zjištění výše škody způsobené odcizením finanční hotovosti neakceptoval Ing. V. [redacted] doplněnou výpověď u hlavního líčení, že mu dále byly odcizeny peníze z peněženky, pro neúplnost tvrzení jaká částka byla odcizena, vzhledem k tomu, kdy poškozený o této částce vypovídá i protože ji neuvádí ani při připojení se k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody.

Pro úplnost je třeba konstatovat, že v obžalobě došlo k chybě při označení osoby, která převážně hlídala poškozenou ing. V. [redacted]. Touto osobou nebyl J. V. [redacted], ale T. [redacted] H. [redacted].

Soud shodně jako obžaloba skutek ad 1) rozsudku kvalifikovat jako zvláště závažný zločin loupeže podle § 173 odst. 1, odst. 2 písm. a), c) tr. zákoníku. Obžalovaní proti jinému užili násilí a pohrůžky bezprostředního násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci, čin spáchali jako členové organizované skupiny a způsobili jim značnou škodu, tedy škodu vyšší než 500 000 Kč.

Všechny znaky skutkové podstaty kvalifikovaného zločinu byly prokázány. O užitém násilí a pohrůžkách násilí vypovídají shodně poškození. Užití násilí a pohrůžky násilím byly prostředky, které obžalovaní užili ke zmocnění se cizí věci, zejména peněz poškozených. Obžalovaní jednali v úmyslu přímém, po předchozí přípravě, dohodě a rozdělení úkolů.

Pro naplnění znaku uvedeného v § 173 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku spočívající ve spáchání činu členem organizované skupiny je nezbytné, aby skutek spáchaly nejméně tři osoby, které se na spáchání skutku předem domluví, naplánují jeho průběh a rozdělí si úlohy. Míra účasti jednotlivých účastníků na spáchaném skutku není pro právní kvalifikaci podstatná. Rozdělení úkolů mezi obžalovanými v projednávané trestní věci vyplývá z jejich doznání a dalších důkazů. Obžalovaní jednali po předchozí dohodě, způsob provedení loupeže, po dvou nezdařených pokusech o vloupání do domu poškozených upravili, opatřili si věci potřebné ke spáchání skutku. K obhajobě obžalovaného M. [redacted] soud dodává, že jeho tvrzení o méně závažné účasti na spáchaném skutku a o tom, že neznal a nechtěl znát některé podrobnosti, není z hlediska právní úpravy jednání členů organizované skupiny podstatná. I obžalovaný M. [redacted] věděl o spáchání jakého skutku se jedná a jeho úloha nebyla nepodstatná.

V jednočinném souběhu se zvláště závažným zločinem loupeže obžalovaní naplnili i znaky zločinu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1, odst. 4 písm. a) tr. zákoníku tím, že neoprávněně opatřili nepřenosnou platební kartu jiného s úmyslem vybrat jejím prostřednictvím peníze z účtu. I toto jednání bylo obžalovanými zamýšleno a vzhledem k tomu, že se činu dopustili jako členové organizované skupiny, není podstatné, že částku 280 000,-Kč, o kterou se následně rozdělili, z bankomatu vybral pouze jeden z nich.

Obžalovaní dále v jednočinném souběhu se zločinem loupeže naplnili znaky skutkové podstaty přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku. Do domu poškozeného vnikli za užití nepravdivého tvrzení, jednali zde shora popsáním způsobem a ani po tuto právní kvalifikaci není podstatné kdo a jakým způsobem konal. I toto jednání obžalovaných bylo součástí předcházející dohody a rozdělení úkolů. Shodně jako obžaloba soud odkazuje na stanovisko Nejvyššího soudu ČR Tpjn 300/2000.

Skutkem ad 2) rozsudku obžalovaný H. naplnil znaky přečinu zpronevěry podle § 206 odst. 1 tr. zákoníku tím, že si присvojil cizí věc, která mu byla svěřena a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou. Obžalovaný ke škodě S. Z. si ponechal obsah kasírtašky s dvoudenní tržbou a základní částkou a klíče od provozovny. Škoda, kterou jmenované způsobil přesáhla částku 5 tis. Kč, obžalovaný peníze i klíče měl svěřeny pro výkon své činnosti v provozovně.

Obžalovaný O. v průběhu přípravného řízení, jako první z obviněných trestnou činnost doznal, popsal skutek, uvedl, jak kdo z pachatelů se na spáchání skutku podílel a jeho výpověď byla v souladu s ostatními důkazy a pozdějším doznáním ostatních obžalovaných. Soud proto akceptoval názor státní zástupkyně a obžalovanému O. v souladu s ustanovením § 178a tr. řádu přiznal označení spolupracujícího obviněného.

Z rejstříků trestů bylo zjištěno, že pouze obžalovaný T. M. nebyl dosud soudně trestán.

Obžalovaní J. A. a J. V. byli trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 31.1. 2014 sp. zn. 2T 19/2014, který nabyl právní moci dne 4.3. 2014, odsouzeni pro přečin omezování osobní svobody podle § 171/1 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců na zkušební dobu dvou let. Citovaného přečinu se dopustili tím, že dne 30.8. 2013 v Praze 4 se obž. J. A. prokázal falešným průkazem kriminální policie poškozenému I. R. s tím, že s ním musí jet na výslech. Obž. J. V. seděl na místě řidiče ve vozidle Škoda Superb, r.z. a když si poškozený sedl do vozidla, nasadili mu pouta a neprůhledné brýle, odvezli ho na Prahu 10, kde ho odvedli do místnosti v domě, posadili ho na židli a z domu odešli. Poškozený byl poté dvěma neztotožněnými muži fyzicky napaden a nucen k vydání finanční hotovosti.

Obžalovaný J. A. je v současné době stíhán PČR ÚOKFK pro další majetkovou trestnou činnost.

Obžalovaný R. O. byl v r. 2011 odsouzen Okresním soudem Praha – východ pro přečin pojistného podvodu podle § 210/2,4 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku k podmíněně odloženému trestu odnětí svobody, které bylo amnestováno amnestií prezidenta republiky v r. 2013.

Obžalovaný T. H. byl v roce 2009 odsouzen Obvodním soudem pro Prahu 5 pro trestný čin zpronevěry podle § 248 odst. 1, odst. 2 trestního zákona k podmíněně odloženému trestu odnětí svobod, ve zkušební době 1.9. 2011 se osvědčil.

Soud ukládal všem obžalovaným podle § 43 odst. 1 trestního zákoníku úhrnné tresty v rámci trestní sazby § 173 odst. 2 trestního zákoníku, obžalovaným A. a V. ve vztahu ke shora citovanému trestnímu příkazu Obvodního soudu pro Prahu 4 také tresty souhrnné dle § 43 odst. 2 trestního zákoníku. Skutečnost, že obž. A. a V. byli v minulosti odsouzeni pro typově stejnou trestnou činnost považuje soud za okolnost přitěžující.

Jednání obžalovaných pro dnes posuzovaný skutek je vysoce společensky škodlivé. Škodlivost jejich jednání spočívá nejen v charakteru trestné činnosti, ale i v tom, že obžalovaní se na spáchání skutku připravovali, opatřili si věci, které při loupeži použili, svým jednáním vážně narušili integritu života obou poškozených. Vzhledem k tomu, že obžalovaní jednali jako členové organizované skupiny, není podstatné, kdo z nich jakým způsobem se vůči poškozeným choval, byť určitý dopad způsob jejich jednání na výši uložených trestů má. Z výpovědi obžalovaných je nesporně zjištěno, že to byl obž. J. A., kdo spáchání skutku inicioval, řídil a rozhodoval o rozdělení peněz, které loupeží získali. Dalším, kdo se významně podílel na organizování spáchaného trestného jednání, byl J. V., který v podstatných fázích páchaného skutku stál vedle obž. A.

Soud ukládal všem obžalovaným tresty v rámci trestní sazby § 173 odst. 2 tr. zákoníku, která činí rozmezí pěti až dvanácti let odnětí svobody. S ohledem na shora uvedené hodnocení podílu obžalovaných na spáchaném skutku byl nejpřísnějším trestem potrestán obž. J. A., kterému byl uložen trest odnětí svobody v trvání 7 let. Obž. J. V. byl potrestán trestem odnětí svobody v trvání 6 let. V souladu s ust. § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku byli obžalovaní zařazeni pro účely těchto trestů do věznice s ostrahou.

Role obžalovaných H. a M. z pohledu zjištěných skutečností byla stejná. Byť T. M. se pokoušel soud přesvědčit o nejmenší aktivitě v souvislosti se skutkem a např. J. V. v tomto smyslu také o účasti M. hovoří, je soud toho názoru, že jednání T. M., jeho účast na plánování skutku, jeho aktivity při předchozích dvou pokusech o vloupání i jeho role 10.10.2013 je srovnatelná s jednáním obž. H., který se pohyboval po domě poškozených. Z těchto důvodů soud těmito dvěma obžalovaným uložil stejné tresty, tresty na spodní hranici zákonné tr. sazby, tresty odnětí svobody v trvání 5 let. Po aplikaci § 56 odst. 3 tr. zákoníku soud oba obžalované pro účely trestu zařadil do věznice s dozorem, neboť dospěl k závěru, že v tomto typu věznice u těchto dvou obžalovaných bude účelu trestu dosaženo snáze.

Obž. R. [REDACTED] O. [REDACTED] je od přípravného řízení veden jako spolupracující obviněný podle § 178a tr. řádu a také soud ve svém výroku o vině toto postavení obžalovaného akceptuje. Z protokolů z přípr. řízení je zřejmé, že dříve, než zbývající obžalovaní tr. činnost doznávali, R. [REDACTED] O. [REDACTED] orgánům činným v přípr. řízení popsal spáchání skutku včetně osob spolupachatelů, včetně rolí, které kdo z nich zastával. Trest ukládaný tomuto obžalovanému je proto trestem ukládaným v souladu s ust. § 58 odst. 4 tr. zákoníku, trestem pod dolní hranici zákonné trestní sazby, trestem odnětí svobody v trvání 4 let. Také u tohoto obžalovaného soud dospěl k závěru, že postačující pro účely trestu je zařazení do věznice s dozorem.

Uložené tresty všem obžalovaným jsou tresty spíše mírné ve srovnání s hodnocenou škodlivostí jejich jednání, a to zejména vzhledem k tomu, že všichni obžalovaní jsou osoby ještě poměrně mladé a soud je toho názoru, že pro dopad trestů na ně a pro ochranu před případnou recidivou jejich jednání jsou uložené tresty postačující.

K trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody se připojila Česká pojišťovna, a.s. s částkou 19.000,- Kč, kterou jsou obžalovaní dle § 228/1 tr. řádu společně povinni nahradit.

Za společnost [REDACTED] se zmocněnec poškozených připojil s částkou 780 tisíc Kč, kterou vyčísлил částkami 7x 40.000 Kč výběr z bankomatu společnosti a dále odcizením částky 500.000 Kč z trezoru firmy. S odkazem na shora uvedené zjištění, že to nebyla společnost [REDACTED], kdo přijal půjčku 500 tisíc Kč od ing. M. [REDACTED] V. [REDACTED], soud rozhodl dle § 228/1 tr. řádu o povinnosti obžalovaných nahradit poškozené společnosti pouze prokázanou částku 280 tisíc Kč, částku získanou sedmi výběry z bankomatu a se zbytkem nároku na náhradu škody poškozenou společnost podle § 229/2 tr.řádu odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

Manželé V. [REDACTED] se společně připojovali k tr. řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 45.098,50 Kč, která byla způsobena odcizením hotovosti ve výši 5.000,- Kč a škodou na odcizených movitých věcech, jejichž výše byla zjištěna znaleckým posudkem. O tomto nároku poškozených pochyb nebylo a soud ohledně tohoto nároku rozhodoval ve smyslu § 228/1 tr. řádu.

Oba poškození požadovali též přiznání nároku nemajetkové újmy. Ing. V. [REDACTED] ve výši 200 tisíc Kč, ing. V. [REDACTED] ve výši 250 tisíc Kč. Soud je toho názoru, že oběma poškozeným beze sporu náleží náhrada nemajetkové újmy, avšak uvedené částky soud snížil na částku 50 tisíc Kč ing. V. [REDACTED] a 75 tisíc Kč ing. V. [REDACTED]. Důvody pro snížení nároku poškozených spočívají ve zjištění, že faktická újma na zdraví, či následky psychické újmy v budoucnu, ani jednomu z poškozených nevznikly. Se zbytkem nároku na náhradu škody soud poškozené podle § 229/2 tr.řádu odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání a to do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Rozsudek může napadnout odvoláním:

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci,

- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů ode dne doručení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku, nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

V Praze dne 20. srpna 2015

JUDr. Marie Marková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Martina Mikešová